

Ohlédnutí za Sedmihorkami '96

Stárneme a nabýváme nových kvalit. Jan Knop spolu se svými usměvavými spolupracovníky a spolupracovnicemi byl všude a organizace konferenčního kolosu klapala téměř bezchybně (na rozdíl od organizace lázeňské; možná by Jan Knop tamějším recepčním výrazně pomohl, kdyby je vzal do práce). I Zbyněk Vybíral se zpřesnil a nepamatuji si, že by debaty a střety mezi námi pamětníky byly někdy tak vášnivé, tak zraňující a tak smírně končené s pomocí kávy, alkoholu a vzpomínek na bývalé společné lásky.

Pak se dozvím, že mladý pracovník Krizového centra MOST se ze Sedmihorek vrátil s mírně ohrnutým rtem: „poradenský establishment“, odpověděl na otázku, koho potkal a co zažil. Svatá pravda. Řady AMRP se rozrůstají o mladé kolegy, avšak kvůli nám byly pozměněny stanovy, abychom se ještě další volební období mohli scházet v sestavě téměř nezměněné.

Pamětnictví má však tu výhodu, že lze srovnávat. V dřívějších dobách s sebou neměl establishment v Sedmihorkách tolik dětí. Ve stížnosti Blanky Němečkové na adresu Alžběty Kučerové „tvůj syn urazil mou dceru“ můžeme spatřovat budoucnost oboru.

Současnost kromě našich stárnoucích tváří (vypadáme stále lépe) zachycuje metaanalýza Zuzany Novákové, vyslovená po přednášce Hanky Fifkové. Ta pojednávala o nechuti vdaných žen k sexuálnímu životu. „Domluvila, a rozhostilo se ticho. V diskusi vystoupili tři přítomní muži, žena žádná. My - ženy - jsme ji odměnily dlouhotrvajícím potleskem.“

Bohumila Baštecká
31.10.1996